

LAHJOITUKSIA MAAILMAN PARHAAKSI

HELSINGIN YLIOPISTON
RAHASTOT JA LAHJOITTAJAT
HELSINGFORS UNIVERSITETS
FONDER OCH DONATORER

2023–2024

TIEDE LUO TOIVOA

Tieteen voimalla parannamme sairauksia ja kehittämme rokotuksia. Moniin sairauksiin, joihin ennen menehdyttiin, on tiede löytänyt uusia keinoja. Tämä on mahdollista globaalissa tiedeyhteisössä, joka toimii avoimesti ja kaikkien hyväksi.

Monet elämäämme parantavat ja helpottavat asiat ovat tieteen tulosta. Tutkijoiden uteliaisuus ja innovatiivisuus tuottaa uutta tietoa ja ymmärrystä monista asioista, joista emme aiemmin edes tienneet. Tieteen metodi mahdollistaa myös systemaattisen tutkimuksen aiheista, jotka koetaan tärkeiksi.

Tiede ei ole kuitenkaan pelkästään keksintöjä ja innovaatioita. Tieteen takia ymmärryksemme maailmasta ja ihmisistä lisääntyy. Ymmärrämme monimutkaisia ilmiöitä sekä syy ja seuraus -suhteita. Tieto tuottaa mielenrauhaa, kun maailmaa ymmärretään ja osataan jäsentää.

Tieteen tekijät toimivat sekä hyvin arkisten ja konkreettisten aiheiden parissa että monimutkaisten globaalien haasteiden ratkaisemiseksi. Ei liene mitään osa-aluetta, johon tiede ei toisi ratkaisuja. Tämä on erityisen tärkeä muistaa, kun pohdimme huolestuneina tulevaisuutta ilmaston muuttuessa ja muiden vakavien haasteiden uhatessa ihmiskuntaa ja ympäristöä.

Tieteeseen tukeutuminen ja tieteen tukeminen antavat toivon paremmasta tulevaisuudesta. Sydämellinen kiitos, että olet mukana tukemassa tutkimusta ja opetusta ja luomassa toivoa.

Kaarle Hämeri
Kansleri

Kansleri
Kaarle Hämeri

KIITOS LAHJOITTAJAT

Lahjoittajat ovat tukeneet tutkimusta ja opetusta Helsingin yliopistossa vuosisatojen ajan, mikä on ollut korvaamaton lahja tiedeyhteisölle. Yhteistyö ja tuki tieteelle ovat erityisen tärkeitä poikkeuksellisina aikoina. Tällaisina hetkinä tiedon merkitys ja sen vaikutusvalta korostuvat entisestään, kun tarvitsemme ratkaisuja ja päätöksiä, jotka perustuvat tutkittuun tietoon. Kiitos, että olet mukana vahvistamassa tutkimuksen roolia ja auttamassa meitä löytämään kestäviä ratkaisuja tulevaisuuden tarpeisiin.

TACK DONATORER

Donatorerna har gett stöd till forskning och utbildning vid Helsingfors universitet i århundraden, vilket har varit en ovärderlig gåva till det vetenskapliga samfundet. Samarbete och stöd för vetenskapen är särskilt viktigt i undantagstider. I sådana tider är betydelsen av kunskap och dess inflytande ännu viktigare, när vi behöver lösningar och beslut som grundar sig på forskningsbaserad kunskap. Tack för att du är med och förstärker vår forskning och hjälper oss att hitta hållbara lösningar på framtidens behov.

81,2 M€

HELSINGIN YLIOPISTON LAHJOITUSRAHASTOT

Eri tieteenaloille ja eri nimikkorahastoihin kohdennetuista lahjoitusrahastoista jaetaan vuosittain 3 %:n tuotto, jolla tuetaan yliopiston tutkijoita, opiskelijoita ja erilaisia hankkeita sekä useita lahjoitusprofessuureja. Varoja jaetaan sekä vuosittaisella hakumenettelyllä että esimerkiksi yliopiston tohtorihjelmien kautta matka-apurahoina tohtorikoulutettaville. Vanhin apurahoja jakava nimikkorahasto perustuu luutnantti Erik Ekestubben stipendiin vuodelta 1745.

52,5 M€

HELSINGIN YLIOPISTON 375-TULEVAISUUSRAHASTO

Helsingin yliopiston 375-juhlavuoden vuonna 2015 kunniaksi perustetun 375-Tulevaisuusrahaston varat ja niiden tuotto käytetään tulevaisuuden kannalta tärkeiden tutkimusalojen ja uusien avausten tukemiseen. Esimerkkejä 375-tulevaisuusrahaston kautta tuetusta huippututkimuksesta ovat muun muassa lääketieteen tutkimus, kuten syöpätutkimus ja henkilökohtainen lääketiede, oppimisen ja opetuksen tulevaisuus, ilmastotutkimus ja Itämeritutkimus.

YHTEENSÄ

+288 M€

115,4 M€

HELSINGIN YLIOPISTON PERUSPÄÄOMA

Yliopisto käyttää peruspääomansa tuottoa tutkimukseen, opetukseen ja eri tieteenalojen väliseen yhteistyöhön. Vuodesta 2012 alkaen tuottoa on jaettu yhteensä yli 30 miljoonaa euroa. Vuosittain tuottoa jaetaan noin 2 miljoonaa euroa esimerkiksi lahjoitusprofessuureihin, opetukseen ja erilaisiin tutkimus- ja muihin hankkeisiin.

Peruspääoma koostuu valtion vastinrahajohjelmista, joita valtio on tehnyt suhteessa niihin lahjoituksiin, joita yliopisto on saanut kolmen valtion vastinrahaohjelman aikana vuosina 2010–2011, 2014–2017 ja 2020–2022. Lisäksi peruspääomassa ovat mukana vastinrahakelpoiset lahjoitukset, joita yliopisto sai Helsinki Insight -varainhankintakampanjan aikana vuosina 2010–2011.

39,4 M€

HELSINGIN YLIOPISTON TIEDESÄÄTIÖ

Tiedesäätiö edistää ja tukee nuorten tieteenharjoittajien tutkimustyötä Helsingin yliopistossa. Säätiö perustettiin vuonna 1990 vietetyn Helsingin yliopiston 350-vuotisjuhlan kunniaksi ja sen pääoma perustuu suurelta osin yli 200 yritykseltä ja julkisyhteisöltä saattuihin lahjoituksiin. Säätiö siirtyi apurahoista työsuhteina rahoitettaviin nimikkopaikkoihin vuonna 2014 ja se myöntää 1–4 vuoden rahoituksia tohtorikoulutettavien palkkaamiseksi työsuhteeseen. Tiedesäätiön nimikkopaikat on tarkoitettu tohtoriopintojensa alkuvaiheessa oleville nuorille tutkijoille. Säätiön nimikkopaikkoja myönnetään kahden vuoden välein, edellisen kerran syksyllä 2023 kaudelle 2024–2027.

+7500

LAHJOITTAJAA

+110 M€

LAHJOITUKSIA 2010–2024

Yhdessä valtion vastinrahasijoitusten 44 Meur (2010–2011), 39 Meur (2014–2017) ja 11 Meur (2020–2022) kanssa kokonaissumma on yli 200 Meur.

+11,7 M€

LAHJOITUKSIA JA LAHJOITUSLUPAUKSIA 2023

+18 M€

TESTAMENTTI-LAHJOITUKSIA 2010–2023

+150

PROFESSUURIA TAI MUUTA ASiantuntijatehtävää on rahoitettu lahjoitusvarojen tuella 2010–2023

+800

YKSITYISHENKIÖÄ TAI ORGANISAATIOIDEN EDUSTAJAA KUTSUTTU YLIOPISTON LAHJOITTAJAYHTEISÖ KIRAHVIKLUBIIN

+400 000 €

APURAHAINA, STIPENDEINÄ JA PALKINTOINA OPISKELIJOILLE, TUTKIJOILLE JA HANKKEILLE VUONNA 2024

LUE LISÄÄ [HELSINKI.FI/LAHJOITA](https://helsinki.fi/lahjoita)

”HALUAN TYTTÄRENI NÄKEVÄN SIILEJÄ, SIKSI LAHJOITAN”

Luontokadon edessä on joskus voimaton olo. Ammattimentori Kati Huovinmaa kehottaa vaalimaan toivoa. Vain siten jaksaa ponnistella niiden asioiden eteen, joihin on mahdollista vaikuttaa. Omalta osaltaan Huovinmaa vaikuttaa lahjoittamalla tutkimukseen luontokadon pysäyttämiseksi.

TEKSTI RAISA MATTILA KUVA VEIKKO SOMERPURU

Kun ammattimentori Kati Huovinmaa keskustelelee uraansa pohtivien asiakkaidensa kanssa, hän kannustaa heitä miettimään vastausta tiettyyn kysymyspariin: Mitkä ovat asioita, joihin omassa työssä voi vaikuttaa – ja mitkä taas niitä, joihin ei voi vaikuttaa?

Nämä erottamalla on mahdollista paremmin keskittyä muutettavissa oleviin juttuihin.

Kysymyspari on Huovinmaan mukaan käyttökelpoinen myös elämän muissa pohdintoissa.

– Ilmastokriisin edessä olen välillä hyvin voimaton. Mutta silloin palautan mieleeni työstäni tutut kysymykset. Kysyn itseltäni, mihin ehkä pieneenkin kohtaan pystyn itse vaikuttamaan. Entä mitkä ovat niitä asioita, jotka on parempi vain pyrkiä hyväksymään? Huovinmaa sanoo.

Kukaan ei pysty yksinään ratkaisemaan valtavaa kriisiä, mutta kaikki voivat tehdä jotakin luontokadon hidastamiseksi. Huovinmaalle itselleen uusi vaikuttamisen tapa tuli eteen, kun hän kaksi vuotta sitten törmäsi Helsingin yliopiston Lahjoita tänään -kampanjan julisteeseen.

Syksyllä 2021 silloisen kampanjan julisteeseen oli painettu varpusen kuva. Linnun nähdesään Huovinmaa heräsi pohtimaan eläimiä, tarkemmin siilejä.

– Tajusin, että olen erittäin voimakkaasti ikävöinyt siiliä, jota en ole nähnyt luonnossa vuosikausiin. Minulla on yhdeksänvuotias tytär, joka ei ole elämänsä aikana nähnyt yhtään siiliä.

Huovinmaa itsekin kasvoi kaupungissa tyttärensä tapaan, mutta siilejä näkyi omassa elinympäristössä siellä täällä. Siilin ikävä on konkreettinen muistutus siitä, että ympäristö ja ilmasto muuttuvat.

– Siilin katoamiselle voi toki olla muitakin syitä, mutta olen ymmärtänyt sen liittyvän luontokatoon. Se on kuitenkin siis asia, jonka hidastamiseen voin osaltani vaikuttaa.

Huovinmaa ryhtyi oitis kampanjan lahjoittajaksi. Omalla esimerkillään hän haluaa nyt kannustaa muita samaan. Syksyllä 2023 Lahjoita tänään -kampanja keräsi taas varoja luontokadon tutkimukseen.

RIITTÄVÄ RIITTÄÄ

Lajittele roskat, osta vaatteet käytettyinä, pyöräile töihin. Kestävän elämäntavan valinnoista monet ovat sinänsä varsin yksinkertaisia. Huovinmaa on itse huomannut, kuinka tärkeää – arkisten keinojen lisäksi – on ylläpitää toiveikkuutta. Vain siten jaksaa käytännössä vaikuttaa asioihin, joihin vaikuttaa voi.

– Lamaantumisen ja toimimisen välinen ero voi olla huikeenhieno. Juuri toiveikkudesta kuitenkin seuraa pystyvyyden kokemus. Kannattaa muistaa, että riittävän hyvä riittää. Toiminta voi olla myös vaikka keskustelua ilmastoasioista lapsen kanssa ja itselleen tärkeiden arvojen välittämistä.

Lapsuudessaan Huovinmaa vietti paljon aikaa monimuotoisen luonnon keskellä suvun maatilalla Kanta-Hämeessä. Koululaisen pitkestä kesälomista valtaosa vierähti usein tilan pelloilla ja metsissä.

– Näistä luontokokemuksista muodostui vahva osa identiteettiäni, ja tämän ydinminän luo palasin pandemian aikaan, kun aloin taas viettää tavallista enemmän aikaa metsässä.

TIETEEN VOIMALLA PYSÄYTÄMME LUONTOKADON

Vuosittain järjestettävässä Lahjoita tänään -kampanjassa oli viimeksi teemana luontokato, mikä koskettaa meitä kaikkia. Kampanja innosti poikkeuksellisen suuren määrän uusia lahjoittajia antamaan tukensa. Varpunen ja yli 2 500 muuta lajia on vaarassa kadota Suomesta. Nyt jo joka yhdeksäs laji on maassamme uhanalainen. Tutkijamme tekevät herkeämättä töitä ongelman ratkaisemiseksi. Meillä on jo vuosikymmenten aikana muodostuneet ainutlaatuiset tutkimusaineistot, joiden avulla voimme tuottaa tietoa ja luotettavia ennusteita luontokadon ymmärtämiseksi. Tavoitteenamme on löytää uusia käänteentekeviä ratkaisuja luontokadon pysäyttämiseksi. Lisätietoa Lahjoita tänään -kampanjasta löydät helsinki.fi/lahjoitataan.

Täältä olen kotoisin, Huovinmaa mielti pitkällä metsäkävelyillä.

TIEDE ON KAIKEN POHJA

Myös tieteeseen lahjoittaminen on Huovinmaalle syvästi omien arvojen mukaista toimintaa.

Huovinmaa valmistui Helsingin yliopistosta taidehistorian maisteriksi vuonna 2002. Hän työskenteli pitkään arvostetuissa taidelaitoksissa, kunnes hän vuonna 2018 irtisanoutui Vantaan taidemuseon johtajan paikalta. Uusi suunta houkutteli.

Tiede on mukana nykyiselläkin uralla työelämän asiantuntijana. Huovinmaa esimerkiksi kirjoittaa tietokirjoja ja mentoroi johtajia. Siksi hän on vankasti

perehtynyt muun muassa työelämän tutkimukseen.

– Tiede luo pohjan ja turvalliset raamit toteuttaa yhteiskunnassa radikaalisti myönteisiä muutoksia. Arvoni ovat radikaalius ja vuorovaikutus. Radikaalius tarkoittaa muutosten perinpohjaisuutta ja vuorovaikutus yhdessä tekemistä.

Tiede puolestaan määrittää, mihin tietoon voi luottaa ja mistä ammentaa uusia ajatuksia, Huovinmaa kiteyttää. Lahjoittamista Helsingin yliopiston luontokadon tutkimukseen seurasi ilahtunut olo.

– Löysin todella sen kohdan, johon itse voin vaikuttaa. Upeaa, jos voin vaikuttaa edelleen myös inspiroimalla muita mukaan. Pienikin summa riittää.

”EMME TIEDÄ METSISTÄ VIELÄ KAIKKEA, MITÄ PITÄISI TIETÄÄ”

Puut toimivat tärkeinä hiilinieluinä, jotka viilentävät ilmastoa. Mutta metsissä ja muissa ekosysteemeissä tapahtuu muutakin ilmastoa hyödyttävää. Siksi tarvitaan hiilinielu+-tutkimusta, ja tätä tutkimusaluetta edistetään aerosoli- ja ympäristöfysiikan professori Markku Kulmalan vetämässä hankkeessa.

Keväisessä luonnossa linnut visertävät ja samoilijan sieraimiin kulkeutuu kasveista uhkuvaa raikas tuoksu. Se on monelle niin tuttu, että sen voi melkeinpä haistaa myös tätä juttua lukieksi.

Tämän ”metsän tuoksu” on peräisin yhteyttämisestä, johon osallistuvat kaikki metsän kasvit, niin isot puut kuin aluskasvillisuuskin, kuten ruohot ja varvut. Tuoksu tulee yhteyttämisen sivutuotteena: tarkalleen ottaen ilmassa tuoksuvat yhteyttämisessä syntyvät hiilivedyt.

Niillä on miellyttävän tuoksun ohella tärkeä tehtävä, jota tutkitaan parhaillaan tieteen akateemikko **Markku Kulmalan** hiilinielu+-tutkimushankkeessa Helsingin yliopistossa.

Plussa viittaa Kulmalan ajatuksen, ettei metsien toiminta ilmaston lämpenemisen ehkäisemiseksi rajoitu paljon esillä olleisiin hiilinieluihin. Ne ovat toki tärkeitä ilmaston viilentäjiä, mutta hankkeen mittauksilla ja muilla tutkimuksilla yritetään saada selville metsien kokonaisvaltainen ilmastovaikutus.

Puiden hiilinielutoiminnan lisäksi metsässä tapahtuu siis paljon muutakin, Kulmala toteaa.

– Kasvien yhteyttämisestä ilmaan päätyneet hiilivedyt esimerkiksi muodostavat ilmakehällisten reaktioiden kautta ilmaan haihtumattomia yhdisteitä, jotka pystyvät edelleen muodostamaan pienhiukkasia. Nämä pienhiukkaset heijastavat auringon säteilyä takaisin avaruuteen.

Sen lisäksi pienhiukkaset ovat välttämättömiä veden kiertokululle.

Tarpeeksi suuriksi kasvaessaan ne muodostavat pilvipisaroiden tiivistymisytimiä. Sittenmin niistä muodostuu, sopivissa olosuhteissa, pilvipisaroita ja pilviä. Pilvet taas viilentävät ilmastoa, sillä ne ikään kuin torjuvat auringon säteilyä.

Pienhiukkaset lisäävät myös hajasäteilyn osuutta

kaikesta säteilystä. Sen ansiosta säteily ulottuu syvemmälle metsään, aluskasvillisuuteen asti, ja yhteyttäminen lisääntyy, Kulmala selittää.

Kaikki tällainen yhdessä lisää ilmastolle kertyviä hyötyjä.

– Ja juuri tämän takia olemme ruvenneet kutsumaan tutkimuskohdetta hiilinielu plussaksi.

Kulmala sai hiilinielu+-tutkimukseensa UPM:ltä 400 000 euron lahjoituksen keväällä 2024.

– Olemme sitoutuneet hoitamaan metsiämme ilmastoposiitivisesti ja huolehtimaan luonnon monimuotoisuudesta. Haluamme edistää huippuluokan tutkimusta metsien vaikutuksesta ilmastomuutokseen, sillä liiketoimintamme perustuu metsiin ja niiden hyvinvointiin. Talousmetsillä on keskeinen rooli ilmastomuutoksen torjunnassa, ja haluamme panostaa näiden vaikutusten ymmärtämiseen sekä tarjota uusiutuvia vaihtoehtoja fossiilisille raaka-aineille, kertoo UPM Metsän ja Timberin sidosryhmäsuhdejohtaja Sami Oksa.

TAUSTALLA VUOSIKYMMENTEN MITTAUKSET

Kaikkiaan Kulmalan hankkeessa mitataan tuhansia eri muuttujia. Pääasiallinen mittauspaikka on Helsingin yliopiston Hyytiälän metsäasemalla sijaitseva SMEAR II -asema, jossa Kulmala on suorittanut tutkimuksiinsa liittyviä mittauksia ensi vuonna kaikkiaan 30 vuotta.

Metsän kokonaisilmastovaiikutuksista tarvitaan tietoa siitä syystä, ettei sitä nyt ole tarpeeksi. Toistaiseksi ei siis tiedetä, millainen metsä tai ekosysteemi viilentää ilmakehää tehokkaimmin ja millä kaikilla mekanismeilla.

– Meillä on metsistä ja muista ekosysteemeistä vielä aivan liian vähäiset tiedot. Kun kuitenkin ilmastomuutosta on hillittävä kaikilla mahdollisilla

”

Ilmasto muuttuu, halusimme tai emme.

keinoilla, on varsin hyvä tietää, mitä kaikkea metsä, maaperä ja vaikka peltosysteemit tekevät, hiilinielujen lisäksi.

Vasta sen jälkeen voidaan laskea ilmastoneutraaliuden konkreettinen taso esimerkiksi Suomelle ja miettii myös päästöjen kompensointia.

ILMASTONMUUTOS EI OLE MIELIPIDEKYSYMYS

Hiilinielu+ on Kulmalan keksintö, jota hän on kehittänyt yhteistyössä matemaatikko ja metsäekologi **Pertti Harin** kanssa. Kulmala on alansa kansainvälisesti siteratuimpia tutkijoita, ja Helsingin yliopistossa tehdään ilmakehätieteen huippututkimusta. Miksi näin?

Suomi on tarpeeksi pieni maa, Kulmala toteaa. Hän itse opiskeli aikanaan teoreettista ja kokeellista fysiikkaa. Moni muu ilmakehätutkija taas on esimerkiksi kemisti, meteorologi tai biologi.

– Kun me fysiikan ja teoreettisen fysiikan osaajat olemme törmänneet metsäntutkijoihin, on pystytty luomaan hedelmällisellä tavalla uutta ja ylittämään tieteidenvälisiä raja-aitoja.

Jokaisen on tärkeä ymmärtää, että ilmastomuutos ei ole mielipideasia, Kulmala painottaa.

– Ilmasto muuttuu, halusimme tai emme.

A close-up portrait of Heidi Andersson, a woman with short, wavy reddish-brown hair, smiling warmly. She is wearing a green, textured, long-sleeved top. The background is dark with some blue light accents.

”IHMISEN LAIT VOIVAT TOIMIA VAIN LUONNON- LAKIEN PUITTEISSA”

Kulutuskeskeinen elämäntapa on pakko muuttaa kestävämmiksi valinnoiksi, sanoo Helsingin yliopiston alumni, oikeustieteen tohtori Heidi Andersson. Luonnonsuojelijaksi itseään kutsuva Andersson tuki merkittäväällä lahjoituksella oikeustieteelliseen tiedekuntaan perustettavaa kestävyys oikeuden professuuria.

”

Lahjoituksellani haluan osoittaa, että yksittäinenkin ihminen voi tehdä jotakin.

Kulutuskeskeinen elämäntapamme kaipaa kipeästi muutosta kestävämpään suuntaan, toteaa oikeustieteen tohtori ja Helsingin yliopiston alumni **Heidi Andersson**. Hän on huolissaan ilmastomuutoksesta ja luontokadosta.

Andersson kuuluu niihin ihmisiin, joilla huoli johtaa toimintaan tärkeän asian puolesta. Aiemminkin Helsingin yliopistolle lahjoittanut Andersson teki oikeustieteelliselle tiedekunnalle helmikuussa 2024 merkittävän lahjoituksen ja tuki kestävyys-oikeuden viisivuotista professuuria.

Kyseessä on ympäristö- ja yritysoikeuteen keskittyvä professuuri, jossa tutkitaan erityisesti sääntelyä yritysten kestävyys- ja vastuullisuuskriteerien valossa. Professuuri ei merkitse vain lainsäädännön arviointia ja tulkintaa. Siinä tutkimuksen painopistealueisiin kuuluvat myös yritysten itsesääntely, yhteiskuntavastuun toteutuminen sopimuksin tuotantoketjuissa ja kestävä rahoituksen taksonomia.

Keskeistä Anderssonin mukaan on joka tapauksessa ympäristönsuojelun korkean tason vaaliminen sääntelyllä liiketoiminnassa.

Kestävyys-oikeus uutena oikeustieteen alana kiehtoo Anderssonia. Se tuo yhteen eri alojen näkökulmia ja esimerkiksi pohtii, missä ympäristönsuojelua tarvitaan ja miten sitä voidaan edistää.

Lähtökohta on vastakkainen vanhalle ajatukselle luonnosta resurssien ehtymättömänä lähteenä. Uutta näkökulmaa tarvitaan kipeästi, sillä kasvun rajat ovat tulleet vastaan.

– Ihmisen ja markkinoiden toiminta on muuttumassa yhä kestävämmäksi ympäristön kannalta. Toivon, että kestävyys-oikeudellinen tutkimus auttaa meitä ratkaisemaan ympäristöongelmia ja torjumaan uhkia. Ihmisen lait voivat toimia vain luonnonlakien ehdoilla,

koska ihminen on osa luontoa.

Anderssonilla on ollut oma lakiasiantoimisto. Hän on valmistunut Helsingin yliopistosta valtiotieteen maisteriksi ja oikeustieteen tohtoriksi. Anderssonin väitöstutkimus koski vesioikeutta. Nykyisin hän toimii WWF:n hallintoneuvostossa.

KESTÄVÄT VALINNAT KUULUVAT JOKAISELLE

Andersson sanoo suoraan olevansa luonnonsuojelija.

– Minulle on tärkeää kunnioittaa luontoa eikä pelkästään hyödyntää sitä. Olen huolissani ympäristön muutoksista, ilmastomuutoksesta, lajikadosta ja ylikulutuksesta. Myös vastuullisessa ja kestävässä yritystoiminnassa nämä ovat keskeisiä näkökohtia Anderssonin mielestä.

Lapsuudenkoti oli Anderssonin sanoin porvarillinen, eikä luonnonsuojelusta paljon puhuttu. Ympäristöherätyksen hän koki 1980-luvulla, kun vanha koulutoveri sai hänet houkuteltua mukaan Helsingin luonnonsuojeluyhdistyksen toimintaan.

Kamppailua luonnon puolesta tarvitaan nytkin, valitettavasti. Ehkäpä jopa enemmän kuin koskaan aiemmin.

– Kuulostaa ehkä paatokselliselta, mutta minusta kestävä kehityksen edistäminen kuuluu kaikille. Lahjoituksellani haluan osoittaa, että yksittäinenkin ihminen voi tehdä jotakin.

Jos suuri joukko ihmisiä pienentää kulutustaan, valinnoilla on suuremmat vaikutukset. Andersson on ilmastosyistä vähentänyt esimerkiksi lentomatkaa, autoilua ja tavaroiden ostamista. Myös yritykset voivat hänen mukaansa vähentää vapaaehtoisin toimin kasvihuone-

kaasupäästöjä ja kompensoida niitä. Lisäksi Andersson on lahjoittanut suuren summan Helsingin yliopiston Tvärminnessä tehtävään Itämeri-tutkimukseen ja kestävyystieteiden instituutissa tehtävään tutkimukseen.

– Lahjoittamisesta olen saanut itselleni hyvän mielen, vaikka se kuulostaakin kliseiselä. En kaipaa julkisuutta tai hymistelyä, sellainen olisi minusta keinotekoista. Mutta voin sanoa suoraan, että kun minulla kerran on taloudellinen mahdollisuus lahjoittaa, haluan toimia myös tällä tavalla yhteiseksi hyväksi.

TIEDONJANO ALKOI YLIOPISTOSTA

Andersson haki Helsingin yliopistoon opiskelemaan ensiksi ranskaa. Myöhemmin hän vaihtoi valtiotieteelliseen, josta hän valmistui maisteriksi. Seuraavana vuorossa olivat oikeustieteen opinnot.

– Pakko myöntää, että ne tuntuivat aika rankoilta. Lukeamista riitti. Mutta opinnot antoivatkin paljon, ennen kaikkea ymmärrystä siitä, millä tavoilla yhteiskunnassa voidaan suojella luontoa ja ympäristöä ja miten ympäristöön liittyvistä epäkohdista voi valittaa. Myös eläinten oikeudet alkoivat kiinnostaa minua opintojen myötä.

Tärkeimpänä asiana yliopisto-opinnot opettivat Anderssonille, mikä valtava merkitys on tiedolla. Tutkittu tieto auttaa yksilöitä ja yhteiskuntia muodostamaan kestäviä päätöksiä.

– Opini jatkuvan tiedonjonon tärkeyden. Lahjoituksellani haluan olla rakentamassa luonnonsuojelua yhteiskuntaa, jossa ympäristönsuojelu perustuu tieteelliseen tutkimukseen.

”KORONAVIRUS-PANDEMIA OLI TERVEYS-EROJEN STRESSITESTI”

Apulaisprofessori Joni Lindbohm johtaa sosiaalisten ja terveyserojen kaventamisen tutkimusohjelmaa Helsingin yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa. Tutkimusta tarvitaan, sillä pienituloiset sairastavat enemmän ja kuolevat aiemmin kuin suurituloiset.

TEKSTI RAISA MATTILA KUVA VEIKKO SOMERPURJO

11 vuotta ja kuusi vuotta. Tällaiset erot on tutkimuksessa huomattu elinajanodotteessa matalimpaan ja korkeimpaan tuloviidenneksen kuuluvien ihmisten välillä.

Miesten kohdalla ero on 11 vuotta ja tarkoittaa, että korkeimpaan tuloviidenneksen kuuluvat miehet elävät yli vuosikymmenen pidempään kuin kaikkein matalimpaan viidenneksen kuuluvat miehet. Naisilla vastaava ero on kuusi vuotta.

– Erot elinajanodotteissa ovat isoja, toteaa **Joni Lindbohm**, sosiaalisten ja terveyserojen kaventamisen apulaisprofessori Helsingin yliopistosta.

Lindbohm johtaa apulaisprofessorina vuoden 2023 alussa Helsingin yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa käynnistynyttä tutkimusohjelmaa, jossa tavoitteena on päästä perille väestötason sosiaalisista ja terveydellisistä eroista ja myös kehittää tapoja puuttua niihin.

Kaikkein vakavin ero on siis se, että väestötasolla pienituloiset kuolevat aiemmin kuin suurituloiset. Mutta muitakin eroja on.

Matalimpaan tuloviidenneksen kuuluvat ihmiset sairastuvat esimerkiksi diabetekseen sekä sydän- ja verisuonitauteihin

useammin kuin korkeimpaan viidenneksen lukeutuvat. Sairastaminen taas vaikuttaa monesti merkittävästi elämänlaatuun – käytännössä usein siihen, miten ihminen viettää elämänsä viimeiset vuodet.

– Sairaana vietetyt vuodet ovat elinajanodotteiden lisäksi toinen iso kokonaisuus, johon yritämme tutkimuksella puuttua. Tavoitteena on kyetä tunnistamaan väestötasolla henkilöt, joilla on riskejä kansantauteihin.

Lindbohmin vetämässä ohjelmassa tutkitaan siis myös keinoja, joilla terveyseroihin liittyviä riskejä voitaisiin ehkäistä ennalta – kustannustehokkaalla tavalla.

– Sote-menot ovat olleet paljon otsikoissa. Jos esimerkiksi ehdotamme jotakin uutta väestötason seurantaa tietyille ihmisryhmille, täytyy selvittää, että se on oikeasti tehokasta toimintaa eikä vain kuormita systeemiä entisestäään.

Tutkimusohjelman takana on yhteistyö Päivikki ja Sakari Sohlbergin säätiön kanssa sekä säätiön suurlahjoitus. Säätiö lahjoittaa Helsingin yliopiston lääketieteen ja farmasian aloille kaksi miljoonaa euroa vuosien 2020–2024 aikana.

LAHJOITUS MAHDOLLISTI TUTKIMUSOHJELMAN

Päivikki ja Sakari Sohlbergin säätiö on perustamisestaan lähtien tukenut lasten, nuorten ja vanhusten hyvinvointia, kertoo säätiön asiamies **Ulla Nord**.

– Sosiaalisten ja terveyserojen kaventaminen osuu toimintamme ytimeen, ja poikkiteollisuus tuo tutkimuskentälle monipuolista tietoa ja konkreettisia toimenpiteitä. Uskomme siihen, että yksittäisten tutkimusapurahojen lisäksi lahjoituksen kaltaisilla isommilla panostuksilla saadaan pitkäkestoisempaa vaikutusta aikaan, Nord kertoo.

TAVOITETAANKO OIKEAT IHMISET?

Mitä tehokkaat keinot puuttua terveyseroihin voisivat olla? Lähestymistapoja on kaksi. Ensimmäinen keino ovat väestötason toimenpiteet, jotka vähentävät riskitekijöitä koko väestössä. Toinen keino on tunnistaa tehokkaammin ja varhain suuren riskin henkilöt ja kohdentaa heille hoitoa ennaltaehkäisevästi.

– Aiemmassa havainnoivassa tutkimuksessa on näytetty, että mikäli terveydenhuollossa

satsattaisiin systemaattisesti riskipohjaisten sydän- ja verisuonitautien seulontaan nykyistä tehokkaammin ja kohdennetummin, voisi tällä olla huomattavia kustannussäästöjä – ilman, että terveydestä joudutaan karsimaan, Joni Lindbohm kertoo.

Näitä tauteja ei siis puhkeaisi niin monille, mikäli riskiryhmiin kuuluvat ihmiset tavoitettaisiin ajoissa ja huomattaisiin heidän kärsivän esimerkiksi kohonneesta verenpaineesta tai kohonneesta kolesterolista. Varoitusmerkkien selviäminen ajoissa taas tarkoittaisi, että ongelmia voitaisiin hoitaa nykyisillä menetelmillä ennen sairauksien puhkeamista.

– Nyky menetelmät, kuten kolesterolia ja verenpainetta alentavat lääkkeet, toimivat tosi hyvin, kunhan vain saisimme ihmiset kiinni ajoissa ja sitoutumaan hoitoon. Tutkimusohjelmassa yritetään myös vahvistaa aiempi havainnoiva tutkimustuloksemme, jonka mukaan sydän- ja verisuonitautien tehostettu seulonta voisi estää jopa kahdek-

san prosenttia kaikista sydän- ja aivoinfarkteista väestötasolla.

Havainnoiva tutkimus tarkoittaa sitä, että laajoista aineistoista havainnoidaan asioiden syy-seuraussuhteita mutta vaikuttavuutta ei selvitetä kokeellisesti.

– Nyt etsimme hyvinvointialuetta ja muutamia terveys-asemia yhteistyökumppaneiksi, jotta voisimme tehdä ikään kuin toisinpäin ja todeta, toimiiko aiempaan dataan perustuva ajatus ja ehdottamamme malli seulonnoista kustannustehokkaasti ja sosioekonomisia terveyseroja kaventavasti.

KORONAVIRUSPANDEMIA OLI STRESSITESTI

Sosiaaliset ja terveyserot ovat monialainen kokonaisuus, jonka tutkimuskin on ihannetilanteessa monialaista. Tutkimusohjelmassa tehdään yhteistyötä esimerkiksi valtiotieteellisen tiedekunnan ja toisaalta terveyskeskusten kanssa.

Koronaviruspandemia osoitti käytännössä, millaiset syyt kytkevät sosioekonomisia ja terveydellisiä eroja yhteen.

– Koronaviruspandemiaa voi käyttää esimerkkinä tietynlaisesta stressitestistä, joka näytti konkreettisesti heikommassa asemassa olevien ihmisten tilanteen. Ensinnäkin työttömyys ja taloudelliset vaikeudet iskivät heihin, kun lähityötä tekeviä ihmisiä esimerkiksi lomautettiin. Jos perheessä tulot tippuivat eikä joustovaraa ollut, heijastui se helposti kaikkiin perheenjäseniin esimerkiksi fyysisen terveyden ja mielen terveyden ongelmoina.

Lisäksi matalammassa tulo-luokissa ihmisillä ei välttämättä ollut samanlaisia etätömahdollisuuksia kuin asiantuntijatyötä tekevilla, mikä lisäsi altistumista suoraan koronavirukselle.

– Ja koska yleinen sairastavuus matalammassa sosioekonomisessa ryhmässä on yhtä kaikki yleisempää kuin korkeammassa, riski vaikeammalle koronaviruksen infektioille ja sen komplikaatioille on suurempi heidän kohdallaan.

NETTA KARJALAISEN KANDITYÖ ON MAAILMAN KÄRKEÄ

Helsingin yliopiston opiskelija Netta Karjalainen on voittanut kansainvälisen The Global Undergraduate Awards -kilpailun matematiikan ja fysiikan globaalin tieteenalarajan. Karjalainen on ensimmäinen globaalin kilpasarjan voittaja Helsingin yliopistosta. Hän sai opintojensa kandidaattivaiheessa myös stipendin hyvästä opintomenestyksestä ja opintojen suorittamisesta tavoiteajassa.

TEKSTI ANNIINA SJÖBLOM JA TERHI KUUSISTO KUVA VEIKKO SOMERPURU

The Global Undergraduate Awards on kansainvälinen ohjelma, joka tekee näkyväksi kandiopiskelijöiden osaamista. **Netta Karjalainen** ja muiden Helsingin yliopistosta osallistuneiden kandidatuksi kilpailivat hyvässä seurassa: mukana ohjelmassa on yli neljäsataa korkeakoulua ympäri maailman, joukossa sellaisia yliopistoja kuin Cambridge ja Harvard. Vuositaitin järjestettävä kilpailu paljastaa kandidatuksen tutkielmia ja muita kirjallisia töitä kahdessa-kymmenessä viikossa tieteenalarajassa. Jokaisessa kilpasarjassa valitaan globaali voittaja sekä alueellisia voittajia.

Karjalainen valmistui keväällä 2023 kandidiksi Helsingin yliopiston kemian kandidatohjelmasta. Voitokkaassa kandidatuksensa ”Inferring underlying Heisenberg Hamiltonian from a spin spectral function for a quantum spin liquid by a neural network” hän selvitti, voidaanko koneoppimisen ja neuroverkkojen avulla ennustaa spinnien

kytkentävarkioita laskennallisesti generoidusta datasta. Työ valmistui Aalto-yliopiston Correlated Quantum Materials -tutkimusryhmässä Aallon ja Helsingin yhteisohjauksessa ja arvioitiin korkeimmalla arvosanalla.

Ilmoittautuminen kilpailuun päättyi alkukesästä 2023, ja kun voittajat syyskuun puolivälissä julkistettiin, Karjalaisista odotti iloinen yllätys.

– Ajattelin etukäteen, että olisipa siistiä olla parhaan kymmenyksen joukossa omalla alallaan. En osannut odottaa voittoa, Karjalainen kertoo.

STIPENDI TUKEE OPISKELUN MERKITYKSELLISYYTTÄ JA KANNUSTAA JATKAMAAN

– Stipendin saaminen merkitsee minulle todella paljon. Koen stipendin tärkeäksi tunnustukseksi tekemälleni työlle ja on ollut hienoa huomata, että panostani

todella arvostetaan. Stipendi tukee käsitystäni opiskeluni merkityksellisyydestä ja se kannustaa minua jatkamaan urapolullani. Stipendi on myös mahdollistanut minulle sen, että opiskelun lisäksi pystyn panostamaan entistä enemmän läheisiini, minkä koen itselleni äärimmäisen tärkeäksi, Netta Karjalainen kertoo.

Hän aloitti tänä lukuvuonna maisteriopinnot teoreettisten ja laskennallisten menetelmien maisteriohjelmassa. Samalla opintojen painopiste siirtyi kemiasta teoreettiseen fysiikkaan. Karjalaisista kiinnostavat erityisesti kvanttimekaniikka ja kvanttitekniologia.

– Koska tein kandidatukseni kemian, hankin tämän vuoden aikana teoreettiseen fysiikkaan tarvittavia esitietoja ja olen käynyt sellaisia maisterivaiheen kursseja, joissa ei vaadita ihan niin paljon esitietoa. Lukuvuoden opinnot ovat olleet kiinnostavia, mutta myös työläitä. Olen voinut keskittyä juuri niihin kursseihin, joita oikeasti haluan

”

Stipendi on tärkeä tunnustus tekemälleni työlle.

opiskella. Kandidivaiheessa opiskeltuja kursseja ja niiden aiheita ei varsinaisesti päässyt suoraan hyödyntämään missään, sillä kurssien aihepiirit olivat vielä niin yleisellä tasolla. Nyt on ollut hienoa huomata, kuinka maisterivaiheen kurssit oikeasti kerryttävät osaamista juuri-kin niissä taidoissa, mitä tulen tarvitsemaan tulevissa tutkimusprojekteissa, Karjalainen kertoo.

Maisteriohjelman laaja opetustarjonta saa Karjalaiselta kiitosta. Yliopiston omien kurssien lisäksi tarjolla on kansallisen

kvantti-instituutti InstituteQ:n koordinoimaa opetusta, mikä tuo entistä enemmän valinnanvaraa. Aalto-yliopiston, Helsingin yliopiston ja VTT:n InstituteQ-yhteistyö kokoaa yhteen kansallisen kvanttitieteiden tutkimuksen, koulutuksen ja yrityssectän.

TULEVAISUUS TÄYNNÄ MAHDOLLISUUKSIA

Opiskelun vastapainona arjessa toimivat urheilu ja kaverit. Karjalainen harrastaa muun muassa tankotanssia ja ilma-akrobatiaa.

Tulevaisuudensuunnitelmat ovat vielä auki.

Karjalainen toivoo pääsevänsä hyödyntämään häntä kiinnostavia tutkimusaiheita tulevaisuudessa myös työelämässä.

– Esimerkiksi teknologiasovellukset ja niiden hyödyntäminen käytännössä kiinnostavat. Myös väitöskirjatutkimus on mahdollinen vaihtoehto. Ohjaajani muistutteli kuitenkin, että sitä varten täytyy sitten löytää tutkimusaihe, joka kiinnostaa ihan loputtomasti, Karjalainen nauraa.

LAHJOITUS RUOTSISTA TUKEE HELSINGIN YLIOPISTON LASTENTAUTIEN TUTKIMUSTA

Ruotsalainen Stiftelsen Frimurare Barnhuset i Stockholm -säätiö (SFBS) tuki ensimmäistä kertaa lastentautien tutkimusta Suomessa lahjoittamalla 135 000 euroa Helsingin yliopistolle viime vuonna. Keväällä 2024 tutkijoille myönnettiin lisälahjoitus samalta säätiöltä.

TEKSTI CHRISTA MÄKINEN JA TERHI KUUSISTO KUVAT HELSINGIN YLIOPISTO

– Lastentautien tutkimuksen tukeminen laajassa merkityksessä on yksi säätiön päätavoitteista, sanoo SFBS:n inspektori Sven-Åke Bergkvist.

Ruotsin vapaamuurarien ritarikunta on toiminut Ruotsissa ja Suomessa todella kauan. Stiftelsen Frimurare Barnhuset i Stockholm -säätiö perustettiin vuonna 1753 kunnianosoituksena Kustaa III:n pikkusiskolle Sophia Albertinalle. Noin 200 vuoden ajan säätiö toimi tarjoamalla fyysisiä orpokoteja lapsille ja nuorille. Enimmillään säätiö majoitti yli 100 lasta ja koulutukseen otettiin vuosittain noin 20 lasta.

– Kun yhteiskunta kehittyi, orpokotien tarve väheni ja tämä toiminta lopetettiin 1940-luvulla ja orpokotiinstituteit myytiin.

Vapautuneelle pääomalle on nyt maksettu niin paljon korkoja, että voimme nuorisotoiminnan ja -hankkeiden lisäksi jakaa 13 miljoonaa Ruotsin kruunua vuosittain tutkimukselle. Nyt säätiön johtokunta päätti myös, että 1,5 miljoonaa Ruotsin kruunua voidaan osoittaa lastentautien tutkimukseen Suomessa, Bergkvist sanoo.

LAHJOITUS TUKEE LASTENTAUTIEN TUTKIMUKSEN LAAJAA KIRJOJA

Lahjoitetut 1,5 miljoonaa Ruotsin kruunua, eli noin 135 000 euroa, on jaettu kolmen Helsingin yliopiston lastentautien tutkimushankkeen kesken. Nämä kolme hanketta edustavat laajasti

Helsingin yliopistolla tehtävää lastentautien tutkimusta, joka hyödyttää lapsia ja nuoria niin Suomessa kuin laajemminkin. Tuetuissa hankkeissa on tutkittu tähän mennessä synnyttäneiden sydänsairauksien puhkeamista, hyödynnetty uusia genomisia lähestymistapoja kasvaimia sairastavien lasten hoitotulosten parantamiseksi ja tutkittu molekyylimekanismeja synnyttäneiden immunitetin virheiden varalta.

Lastentautien tutkimus on yksi Helsingin yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan keskeisiä tutkimusaloja. Yksi tiedekunnan tavoitteista on tukea nuoria tutkijoita heidän urapoluillaan.

TUTKIJAT KERTOVAT

Emmi Helle

Saimme säätiöltä tukea projektiin, jossa tutkitaan rakenteellisten synnynnäisten sydän-

vikojen genetiikkaa. Synnynnäiset sydämen rakenneviat ovat yleisin vastasyntyneillä tavattu epämuodostuma. Ne ovat osittain periytyviä. Olen aiemmin tutkinut sydämen vasemman ulosvirtauskanavan ahtauma-tyyppisten vikojen genetiikkaa, ja löytänyt uusia geneettisiä syitä sydänvikojen taustalta.

Ruotsalaissäätiön rahoituksella pystyin laajentamaan tutkimusta niin, että tutkimme nyt myös sydämen oikean puolen rakennevikojen genetiikkaa. Olemme saaneet Helsinki Biopankista ison kohortin näytteitä, joille teemme koko genomisen sekvensoinnin. Lisärahoituksen avulla pystymme edelleen laajentamaan kohorttia, mikä tietysti lisää merkittävien löydösten todennäköisyyttä.

Kun löydämme uusia sydänvikoja mahdollisesti aiheuttavia genejä, jatkamme näiden tutkimista potilasperäisistä kantasoluista tehdyissä sydänlihassoluissa ja seepprakalamallissa.

Juha Grönholm

Projektin tavoitteena on selvittää geeniekspression säätelyä B-lymfosyyteissä,

jotka ovat vasta-aineita tuottavia immuunijärjestelmän soluja.

Tutkimme sekä terveiden luovuttajien että vasta-ainepuutoksesta kärsivien potilaiden näytteitä.

Tutkimuksessa hyödynnettävät menetelmät, yksisolu RNA-sekvensointi sekä Omni-C ovat hintavia. Tämän vuoksi Stiftelsen Frimurare Barnhuset i Stocholmin myöntämä rahoitus on ollut erittäin merkittävä lisä.

RNA-sekvensointilla pyrimme myös selvittämään mitkä vahvistajasekvenssit (enhanserit) toimivat aktiivisina eri B-solualaryhmissä. Alustavien tulosten mukaan terveiden ja immuunipuutteisten välillä nähdäänkin selkeitä eroja. Lisärahoituksen turvin pyrimme varmentamaan näitä preliminäärisiä löydöksiä sekä sekvensoimaan lisänäytteitä.

Laura Madanat-Harjuoja

Tutkimusryhmäni keskittyy selvittämään lapsuusiän syövän

perinnöllisyyttä ja nestebiopsian käyttöä kiinteiden kasvainten diagnostiikassa ja syöpäalttiuspotilaiden seurannassa. Tavoitteina on

- etsiä uusia syöpä-alttiuseenejä tutkimalla rekistereiden kautta tunnistettuja korkean riskin yksilöitä ja perheitä

- arvioida voidaanko soluvapaa DNA-menetelmiä käyttää Wilmsin tuumoria sairastavilla potilailla diagnostisena menetelmänä ja seurannassa

- selvittää voidaanko nestebiopsiaa käyttää vaihtoehtoisena tai täydentävänä seulontamenetelmänä kiinteille kasvaimille syöpäalttiuisoireyhtymää sairastavilla henkilöillä.

”AI-LÄSKUNNIGHET EN DEL AV DAGENS BILDNING”

Biträdande professor Linda Mannila sköter Helsingfors universitets första svenskspråkiga professur i datavetenskap. Det är en donationsprofessur baserad på donationer från sju svenskspråkiga stiftelser. Meningen är att fokusera särskilt på den artificiella intelligensens effekter i samhället.

TEKSTI RAISA MATTILA KUVA VEIKKO SOMERPURU

Din musiktjänst rekommenderar musik för dig som du kanske gillar. Då använder du dig av artificiell intelligens. Din streamingtjänst ger förslag på vad du kan titta på härnäst. AI igen.

Sådana här AI-baserade tillämpningar är redan så bekanta för många, att de som använder dem inte nödvändigtvis ägnar en tanke på de hot och möjligheter som är förknippade med artificiell intelligens, påminner **Linda Mannila**, biträdande professor i datavetenskap.

Mannilas professur är Helsingfors universitets första svenskspråkiga professur i datavetenskap. Den är inrättad med donationsmedel och syftet med professuren är att fokusera just på den artificiella intelligensens möjligheter och konsekvenser i våra samhällen.

Forskning behövs, eftersom AI-tekniken har utvecklats under de senaste åren och vi talar till exempel alltmer om den artificiella intelligensens etik.

Exempelvis publicerades en

interaktiv AI-applikation som producerar text, ChatGPT, på nätet hösten 2022. ChatGPT baserar sig på en omfattande språkmodell och är öppen för alla.

För tillfället diskuterar vi i våra samhällen bland annat hurdana beslut vi kan låta AI:n ta hand om, till exempel inom hälso- och sjukvården.

En viktig fråga är hur vi kan försäkra oss om att artificiell intelligens är rättvis och transparent i sina beslut, säger Mannila. Hon ger ett exempel: Om en AI-tillämpning ensam fattar beslut om att en sökande beviljas bostadsbidrag, är beslutet med säkerhet rättvist, vad grundar det sig på och vem bär i slutändan ansvaret för det?

– Teknologier kommer inte in i människors vardag med en bruksanvisning. Vi behöver forskning och utbildning för att dra största möjliga nytta av dem på olika nivåer i samhället och samtidigt undvika problemen.

I syfte att öka kunskaperna om etisk användning av artificiell

intelligens i samhället, ingår även samarbete med den svenskspråkiga klasslärarutbildningen vid Helsingfors universitet i Mannilas professur.

Till den artificiella intelligensens etik hör också frågan om huruvida människor använder AI på ett hederligt sätt. Vi kan inte utesluta artificiell intelligens från skol- och studievärlden, påminner Mannila. Eftersom den redan nu i vilket fall som helst är en etablerad del av exempelvis arbetslivet, är det en bättre idé att ge eleverna och studenterna så goda förutsättningar som möjligt att använda den på ett smart sätt.

– Det är viktigt att lära sig att cykla på små vägar innan du ger dig ut på större trafikleder. På motsvarande sätt är det bra att lära sig att använda den artificiella intelligensens möjligheter på ett förnuftigt sätt redan i skolan. En förnuftig användning innebär att AI utnyttjas så att den ger mervärde till det egna arbetet. Inte så att du med hjälp

av den försöker gå där ribban är som lägst.

AI-LÄSKUNNIGHET FÖR ALLA

Som barn hade Mannila en ikonisk Commodore64-dator. Hon älskade teknologi och problemlösning.

I dag pratar vi mycket om att vi lever i bubblor. Men det fanns bubblor förr också, och i Mannilas bubbla ifrågasatte ingen att även flickor kan vara intresserade av teknologi. Hennes kompisar gillade också det. Efter gymnasiet började Mannila studera datavetenskap i Åbo.

– Då talades det inte så mycket om digitalisering ännu, men vi pratade nog om att datavetenskap oundvikligen kommer att förändra världen. Redan då ställde jag mig frågan varför inte alla får undervisning i ämnet redan i skolan, precis som de får i till exempel matematik, fysik och kemi.

Eller som de får i läskunnig-

het. I dag är AI-läskunnighet viktigare än någonsin, eftersom desinformation blir allt vanligare i och med digitaliseringen. Det är också en orsak till varför en allmän förståelse av teknologi är en del av bildningen i dag, poängterar Mannila.

Det betyder inte att alla måste kunna koda. Men det är bra att förstå åtminstone lite om till exempel vilka grundstenar den digitala världen bygger på, hur artificiell intelligens fungerar och varför det som ser verkligt ut på nätet inte nödvändigtvis är sant.

Helsingfors universitet har pågående forskningsprojekt om AI-läskunnighet. I och med den nya professuren kan vi bedriva mer forskning och erbjuda mer undervisning än tidigare, och nu alltså också på svenska, betonar Mannila.

– Varje professur för naturligtvis med sig fler magisteravhandlingar, kandidatgrupper och doktorsavhandlingar. Och ju mer olikartade professurer det finns inom ett område, desto mer

varierande forskning får vi.

Finansieringen för den svenskspråkiga biträdande professuren i datavetenskap baserar sig på donationer från sju olika aktörer, som donerades till universitetet och dess naturvetenskapliga utbildningsområde i samband med den föregående kampanjen för motfinansiering. Mannila, som är docent i datavetenskap och företagare inom området, tillträdde sin biträdande professur höstterminen 2023.

Donationerna gavs av Svenska kulturfonden, Magnus Ehrnrooths stiftelse, Ruth och Nils-Erik Stenbäckes stiftelse, Stiftelsen Brita Maria Renlunds minne, Stiftelsen Tre Smeder, Lisi Wahls stiftelse för studieunderstöd och Tekniska föreningen i Finland TfIF.

I finansieringen av professuren deltar också Matematisk-naturvetenskapliga fakulteten, där professuren är placerad.

VARJE LÄRARE GYNNAS AV KUNSKAP OM SPECIALPEDAGOGIK

Trots ett ökat behov av kunskaper inom specialpedagogik hade den svenskspråkiga utbildningen vid Helsingfors universitet inte varit möjlig utan donationer från Svenska Kulturfonden, Stiftelsen Brita Maria Renlunds minne och Svenska folkskolans vänner.

I augusti 2022 blev **Raisa Ah-tiainen** den första svenskspråkiga lektorn i specialpedagogik vid Helsingfors universitet. Ett knappt halvår senare, i januari 2023, inledde den första gruppen bestående av 20 studenter sina studier i specialpedagogik.

– Eftersom det tidigare inte varit möjligt att studera specialpedagogik på svenska i Helsingfors har det varit ett stort intresse för studiehelheten, berättar Ahtiainen.

Intresse har funnits även utanför universitetet: Ahtiainen har bland annat börjat bygga samarbetsnätverk med Helsingfors stad, FDUV och Valteriskolan Skilla som erbjuder specialstöd.

– Och våra studenter har under praktiken samarbetat med speciallärare i södra Finland och den vägen synliggjort vad vi gör.

FLER SPECIALLÄRARE BEHÖVS

Lektoratet i specialpedagogik har möjliggjorts av tre donationer. Svenska Kulturfonden, Stiftelsen Brita Maria Renlunds minne och Svenska folkskolans vänner donerade totalt 1,75 miljoner euro till pedagogik och lärarutbildning. Donationerna betalades inom ramen för det statliga motfinansieringsprogrammet.

Tack vare lektoratet har Helsingfors universitet ökat samarbetet med Åbo Akademi som tidigare var den enda läroinstansen som erbjöd studier i specialpedagogik på svenska.

– Vi forskar om olika ämnen, så det är bra att vi kan dela kunskapen, säger Raisa Ahtiainen.

Föreläsare från ÅA har gästat Helsingfors och Ahtiainen handleder en doktorand vid ÅA. I framtiden kan även gemensamma kurser vara möjliga.

Nästa svenskspråkiga utbildning i Helsingfors startar hösten 2024. Tack vare en större engångsfinansiering från Undervisnings- och kulturministeriet

fick HU totalt 25 tilläggsplatser i den svenska speciallärarutbildningen.

Den första graduskribenten har börjat jobba i Ahtiainens projekt och hon hoppas på att även få jobba med doktorander som fokuserar på specialpedagogik.

– Det skulle också vara viktigt att ha en professur för att stärka forskningsområdet ytterligare.

VIKTIGT ATT KUNNA BEGREPPEN PÅ SVENSKA

Under våren 2024 anställs en till lektor i specialpedagogik, vilket möjliggör grundstudier i specialpedagogik. Raisa Ahtiainen ser de svenskspråkiga lektoraten som mycket viktiga med tanke på behoven på fältet.

– Vi behöver fler speciallärare inom småbarnspedagogiken och den grundläggande utbildningen i dagens Finland. Det är också bra att de som bor i södra Finland lättare kan delta i studierna.

Trots att behovet av kunskaper inom specialpedagogik är stort framhåller Ahtiainen att den svenskspråkiga utbildningen inte hade varit möjlig utan donationerna.

– När man jobbar i skola eller på daghem är det viktigt att man kan alla begrepp på svenska och vet hur situationen ser ut inom den svenskspråkiga utbildningen i Finland. Annars kan det vara utmanande att kommunicera med olika aktörer.

Raisa Ahtiainen påminner ändå om att alla inte måste vara behöriga speciallärare för att stödja barn och unga.

– Men varje lärare måste veta något om ämnet och förstå att alla är olika.

”PELOTTAVINTA LÄHDÖSSÄ OLI RAKKAIDEN IHMISTEN JÄTTÄMINEN TAAKSE”

Ukrainalainen Olena Uvarova on historioitsija ja yhteiskuntatieteilijä, joka tutkii Odessan kreikkalaisyhteisöjen historiaa. Uvarova oli vierailevana tutkijana viime syksynä Aleksanteri-instituutissa.

TEKSTI JA KUVA OLGA KAJJALAINEN

Ukrainan Odessasta kotoisin oleva apulaisprofessori Olena Uvarova vieraili neljän kuukauden ajan Helsingin yliopiston Aleksanteri-instituutissa, Venäjän, Euraasian ja itäisen Euroopan tutkimuskeskuksessa. Hän oli yksi kahdestatoista vuositain instituutin Visiting Fellows -ohjelmaan valittavasta tutkijasta.

Vierailu oli hänen ensimmäinen käyntinsä Odessan ulkopuolella Venäjän hyökättyä Ukrainaan.

– Päätin pysyä kotona. En voi väittää, etten olisi lainkaan pelännyt. Mutta sukulaiseni, ystäväni ja naapurini jäivät lähes kaikki kaupunkiin, ja sain heiltä tukea, Uvarova sanoo.

Uvarova on historioitsija ja yhteiskuntatieteilijä, joka toimii Odessan kansallisen lääketieteellisen yliopiston yhteiskuntatieteiden laitoksen apulaisprofessorina. Hänen vierailuaan Helsingissä rahoitti Ukraina-keräys, jonka Helsingin yliopisto perusti Venäjän hyökkäyksen jälkeen. Kampanjassa kerättiin yli 227 000 euroa, jonka avulla on voitu myöntää 56 apurahaa

ukrainalaisille opiskelijalle ja tutkijoille.

Aleksanteri-instituutin Visiting Fellows -ohjelmaan pääseminen oli Olena Uvarovalle myönteinen yllätys. Aluksi Uvarovasta tuntui epätodennäköiseltä, että hänet valittaisiin yli 150 hakijan joukosta, sillä ennen pandemia-aikaa hän oli pitkään keskittynyt etupäässä opettamiseen.

– Opetan Ukrainan historiaa ja ukrainalaisen kulttuurin historiaa. Kaikki lääketieteellisen yliopistomme opiskelijat, myös ulkomaalaiset, opiskelevat näitä aineita, ja viime vuonna laitoksemme lisäsi tarjontaa. Isänmaallisuudelle on tarvetta, minkä Ukrainassa käynnissä olevat tapahtumat osoittavat. Olen ylpeä Ukrainan kansasta.

KREIKAN DIASPORAN TUTKIMUSTA

Koronarajoitukset ja etäopetus toivat Uvarovalle lisää aikaa tutkimuksentekoon. Hän pääsi uppoutumaan kreikkalaisten 1800-luvun diasporaan.

– Opiskeluajoistani lähtien olen tutkinut Ukrainan kreikkalaisyhteisöjen historiaa, lähinnä Odessassa. On kiinnostavaa, kuinka kaupunkikehityksen alkuvaiheessa alueella asui eri kansallisuuksia ja monikulttuurisuus oli Odessalle ominaista 1800-luvulla.

Jo Uvarovan väitöstutkimus käsitteli Venäjän keisarikunnan kreikkalaisiin kohdistunutta ”suojelupoliittikkaa” 1700- ja 1800-luvuilla. Venäjän hyökättyä Ukrainaan vuonna 2022 Uvarova kiinnitti huomionsa myös toiseen kulmaan tutkimusaiheessa:

– Haluan jäljittää Osmanien valtakunnan kristittyihin kohdistuneen ”suojelun” ideologista perustaa Venäjällä. Se muistuttaa jossain määrin niitä iskulauseita, joita Ukrainan venäjänkielisiin kohdistuvasta niin kutsutusta ”suojelusta” on käytetty.

Uvarovalle tutkimustyöhön liittyy myös erilainen ulottuvuus:

– Tiede auttaa minua jatkamaan eteenpäin. Löysin siitä tarkoituksen, ja kauheana vuonna 2022 julkaisin yllättäen kuusi tieteellistä artikkelia.

LÄHTÖ ODESSASTA OLI VAIKEA

Uvarovalle oleskelu Helsingissä oli antoisaa niin akateemisesti kuin muutenkin.

– Helsinki on ihana kaupunki! Ei vain arkkitehtuurin, museoiden ja puistojen ansiosta, vaan ennen kaikkea tapasin ihania ihmisiä kaikkialla. Lisäksi vierailuohjelma toi useita uusia työtuttavuuksia ja uutta asiantuntemusta.

Silti lähtö Odessasta oli aluksi haastava. Uvarova kertoi, että pelottavinta lähdössä ei ollut matkustaa sodan runteleman maan läpi vaan rakkaiden ihmisten jättäminen taakse.

– Tilanne kaupungissa paheni jyrkästi viime kesänä, ja kolmisen viikkoa ennen lähtöäni alkoivat Venäjän todella rajut

ohjushyökkäykset. Sekä asuinrakennuksia että arkkitehtonisia monumentteja kaupungin keskustassa oli tuhoutunut.

Pahimpia olivat yöt, jolloin ohjukset ja lennokit saapuvat aaltoina.

– Heräsimme hälytyksiin, kuulimme räjähtelyä, juoksimme suojiin tai piilouduimme peittoihin pöytien alle ja kauemmas ikkunoista. Ystävien ja sukulaisten tuki auttoi: tuntikausia kestävien ilmahälytysten aikana soittelimme toisillemme puhelimitse.

TUKI VÄHENTÄÄ YKSIJÄÄMISEN TUNNETTA

Kun hyväksymiskirje tuli, Uvarova epäroi, mutta ystävät ja sukulaiset kannustivat häntä tarttumaan tilaisuuteen tavata tutkijoita Helsingin yliopistossa

– sekä lepäämään.

– Vihdoinkin pystyin nukkumaan. Sammutin kännykän ennen nukkumaanmenoa ja onnistuin todellakin vaipumaan syvään lepoon. Sitten heti aamulla käynnistin puhelimen uudelleen ja tarkistin, ovatko kaikki vielä paikalla.

Tuki, jota Uvarova tuntee saaneensa Helsingissä sekä muilta ihmisiltä että hallituksen taholta, sai hänet tuntemaan olonsa vähemmän yksinäiseksi.

– Pysähdyin kadulla, kun näin Ukrainan lipun. Helsingin rautatieasemalla oli myös lippu. Pysähdyin ja otin siitä kuvan joka kerta, kun näin sen rakennusten välissä. Olen todella kiitollinen Aleksanteri-instituutille ja Helsingin yliopistolle vierailusta sekä tuesta ukrainalaisille tutkijoille.

Jenny ja Antti Wihurin rahasto tukee Oikeusvaltiokeskuksen tutkimustoimintaa 300 000 eurolla

Oikeusvaltiokeskus kasvaa ja panostaa uuteen tutkimustoimintaan tulevina vuosina apurahan turvin.

TEKSTIT JA KUVA HELSINGIN YLIOPISTO

Jenny ja Antti Wihurin rahasto tukee Oikeusvaltiokeskuksen toimintaa tulevan neljän vuoden (2024–2027) aikana 300 000 euron apurahalla. Rahoitus myönnetään Oikeusvaltiokeskuksen tutkimus- ja selvitystoimintaan, julkaisuihin ja tutkijoiden palkkaamiseen.

– Wihurin rahaston myöntämä apuraha avaa uuden vaiheen Oikeusvaltiokeskuksen työssä mahdollistamalla keskuksen oman tutkimustoiminnan. Kehitysyhteistyön tulee olla tutkimukseen ja tietoon pohjaavaa, mutta etenkin oikeusvaltiotyössä alalla on suuria aukkoja tutkimus- ja tiedossa, sanoo Oikeusvaltiokeskuksen johtaja Tuija Brax.

Apurahan mahdollistaman tutkimukseen perustuvan tiedon avulla voidaan ratkaista käytännön työssä esiin nousseita kysymyksiä sekä edistää oikeusvaltiokysymyksiin liittyvää tietoisuutta kansallisesti ja kansainvälisesti. Vahvistuva akateeminen oikeusvaltiotutkimus mahdollistaa myös kansainvälisen tieteellisen yhteistyön aihealueella.

– On erityisen tärkeää heikentyneen globaalien oikeusvaltio-

tilanteen suunnan kääntämiseksi, että pystymme tuottamaan kansainvälisesti korkeatasoista tutkimusta ja lisäämään siten työn vaikuttavuutta. Vahva oikeusvaltio korreloi myös taloudellisen vaurauden kanssa, ja luo pohjan kestäväälle kasville ja hyvinvoinnille kehittyvissä maissa, etenkin globaalissa etelässä, Brax korostaa.

Oikeusvaltiokeskus perustettiin keväällä 2021 ulkoministeriön ja Helsingin yliopiston välisellä sopimuksella. Keskuksen toimintaa rahoitetaan ulkoministeriön kehitysyhteistyövaroista.

Oikeusvaltiokeskus kokoa

yhteen alan huippuasiantunteudesta, tuottaa tietoa ja edistää oikeusvaltiokehitystä erilaisten hankkeiden avulla etenkin kehittyvissä maissa. Oikeusvaltiokeskuksen tarkoituksena on saattaa Suomessa oleva oikeusvaltiokysymyksiin liittyvä osaaminen ja kokemus sitä tarvitsevien ulkomaisten toimijoiden, kuten eri maiden viranomaisten ja yliopistojen sekä kansallisten ja kansainvälisten järjestöjen käyttöön. Oikeusvaltiokeskuksen ensimmäiset kansainväliset hankkeet aloitettiin vuonna 2022 Albaniassa, Mosambikissa ja Uzbekistanissa.

”

Kehitysyhteistyön tulee olla tutkimukseen ja tietoon pohjaavaa. Vahva oikeusvaltio korreloi taloudellisen vaurauden kanssa, ja luo pohjan kestäväälle kasville ja hyvinvoinnille kehittyvissä maissa.

Roschier ja Wärtsilä tukevat kestävyysoikeuden professuuria lahjoituksilla

Vihreä siirtymä tuo mukanaan merkittäviä investointeja, joiden käytännön hoitaminen edellyttää oikeudellista osaamista ja tutkimusta. Siksi sekä asianajotoimisto Roschier että Wärtsilä tukevat oikeustieteellisen tiedekunnan hanketta perustaa kestävyysoikeuden professuuri.

Helsingin yliopisto vahvistaa parhaillaan strategiansa mukaisesti kestävyystieteen koulutusta. Osa siitä on Oikeustieteellisen tiedekunnan professuurihanke, jossa tarkoituksena on rahoittaa lahjoitusvaroin vuonna 2024 perustettavaa viiden vuoden määräaikaista kestävyysoikeuden professuuria, joka keskittyy yritysten liiketoimintaa koskevan sääntelyn kehittämiseen osana kestävyysmurrosta.

Hankkeen avulla tuetaan teollisuuden, asianajo- ja tilintarkastustoimistojen, viranomaisen ja tuomioistuinten osaamista kestävyys- ja ympäristöoikeudessa. Tällaista tutkimustietoon perustuvaa osaamista tarvitaan esimerkiksi, kun hoidetaan teollisuuden merkittävien investointihankkeiden rahoitusta ja ympäristölupa-asioita tai päätetään niistä lakia tulkiten tai uudistetaan lainsäädäntöä.

Roschier näkee professuurin tärkeänä Suomen talouskehityksen kannalta. Kestävyysääntely ohjaa vihreän siirtymän hankkeita, ja tulee myös ohjaamaan rahoituksen saatavuutta. Siksi

tarvitaan sääntelyrakenteiden asiantuntemusta ja tutkimusta.

– Julkisuudessaakin on puhuttu Suomeen suuntautuvista vihreän siirtymän merkittävistä investoinneista. Tämän investointitulvan käytännön hoitaminen edellyttää sitä, että Suomessa on tarjolla tähän liittyvää oikeudellista osaamista ja tutkimusta. Roschier haluaa osaltaan olla mukana edistämässä näitä suomalaiselle teollisuusrakenteelle ja koko yhteiskunnalle tärkeitä hankkeita, sanoo Roschierin toimitusjohtaja Mikko Manner.

EU:n vihreä siirtymä Suomessa tarkoittaa laajoja investointeja uusiutuvaan energiaan, hiilidioksidin talteenottoon ja käyttämiseen sekä vety- ja kiertotalouteen. Tosiasiassa näitä investointeja ohjaa monimutkainen EU:n eri politiikan sektoreilta tulvinut kestävyysoikeudellinen sääntely.

Kestävyysääntelyn rooli vihreän siirtymän vauhdittajana on myös Wärtsilän edustamilla energia- ja merenkulkutoimialoilla merkittävä.

– Näemme, että investoinnit tutkimukseen ja kehitykseen ovat olennaisen tärkeitä vihreän siirtymän toteutumiseksi. Wärtsilä on keskeisessä roolissa tällaisen tutkimustyön ja -osaamisen kehittämisessä Suomessa, ja kestävyysääntelyllä on vihreään siirtymään merkittävä vaikutus, sanoo Kari Hietanen, Wärtsilän johtaja, yhteiskuntasuhteet ja lakiasiat.

Uuden professuurin tutkimuksella on tarkoitus edistää vastuullista ja kestävästä liiketoimintaa ennakoimalla EU:n vihreän kehityksen ohjelman ja tulevien ohjelmien sääntelyvaikutuksia ja antamalla tietoa ympäristösääntelyn rajoista ja mahdollisuuksista. Professuurissa tehtävä kestävyysoikeudellinen sääntelytutkimus ei pitäydy vain lainsäädännön arvioinnissa, vaan se sisältää myös yritysten itsesääntelyn analyysin. Molempia näkökulmia tarvitaan esimerkiksi yhteen sovitettaessa uudet kirjanpidon ja rahoituksen kestävyyskriteerit liiketoimintaan.

TULE MUKAAN

Tee lahjoitus maailman parhaaksi tänään ja tule tekemään yhteistyötä Helsingin yliopiston kanssa.

Jokainen lahjoitus on tärkeä tuki tutkijoille ja opiskelijoille. Yliopisto sijoittaa lahjoitusvarojen kokonaisuutta turvallisesti ja takaa lahjoitusvarojen mahdollisuuden tukea tiedettä ja opiskelua kymmenien vuosien ajan.

TERVETULOA KIRAHVIKLUBIIN

Kirahviklubi on kanslerin isännöimä lahjoittajayhteisö, jossa lahjoittajat, tutkijat ja opiskelijat kohtaavat. Kirahviklubin ajankohtaiset keskustelutilaisuudet ja tiedevierailut kertovat tieteestä syntyvistä innovaatioista ja tuoreimmista tutkimustuloksista. Samalla lahjoittajat voivat seurata lahjoitusvarojen käyttöä ja niiden merkitystä tutkimuksen ja opintojen tukena.

Kirahviklubi on saanut nimensä Kirahvi-korttelista, jossa yliopiston päärakennus sijaitsee.

+800

LAHJOITTAJAA KUTSUTTU
MUKAAN KIRAHVIKLUBIIN
VUODESTA 2010 ALKAEN.

LUE LISÄÄ [HELSINKI.FI/KIRAHVIKLUBI](https://helsinki.fi/kirahviklubi)

NÄIN LAHJOITAT

→ TEE LAHJOITUS VERKOSSA:
[HELSINKI.FI/LAHJOITA](https://helsinki.fi/lahjoita)

→ TEE LAHJOITUS
TILISIIRTONA HANKKEELLE

Tee lahjoitus suoraan jonkin hankkeen tueksi tai yliopiston rahastoihin maksamalla lahjoitus yliopiston rahastojen tilille. Helsingin yliopiston rahastot hallinnoi lahjoitusvaroja ja ohjaa ne lahjoittajan tarkoittamaan kohteeseen.

TILINUMERO: NORDEA
IBAN = FI15 1660 3001 0767 70
BIC = NDEAFIHH

SAAJA:
Helsingin yliopiston rahastot

VIESTIKSI:
Rahaston nimi tai lahjoituksen tarkoitus,
lahjoittajan nimi ja yhteystiedot.

TESTAMENTTI TULEVAISUUDEN TIETEEN TUEKSI

Testamenttilahjoitus on mahdollisuus tehdä jälkeensä jättäen omaisuudella jotain todella merkittävää tulevaisuuden tieteen, tulevien sukupolvien ja koko yhteiskunnan hyväksi. Helsingin yliopisto on luotettava ja vakavarainen testamenttivarallisuuden vastaanottaja ja sijoittaja. Yliopisto vastaanottaa vuosittain useita testamentteja eri tieteenaloille ja yliopistolla on useita kymmeniä historiallisia testamentteihin perustuvia rahastoja.

→ LUE LISÄÄ [HELSINKI.FI/TESTAMENTTI](https://helsinki.fi/testamentti)

850 euroa ja sitä suuremmista lahjoituksista pyydämme täyttämään myös lahjakirjan verovähennyskelpoisten lahjoitusten ilmoittamista varten. Lahjakirjan voi tulostaa osoitteesta helsinki.fi/lahjoita.

Yksityishenkilöt ja kuolinpesät voivat vähentää tuloverotuksessaan 850–500 000 euron vuosittaiset lahjoitukset Helsingin yliopistolle ja yliopiston lahjoitusrahastoille. Yhteisöillä on verovähennysoikeus 850–250 000 euron vuosittaisista lahjoituksista.

→ LUE LISÄÄ [HELSINKI.FI/LAHJOITA](https://helsinki.fi/lahjoita)

OTA YHTEYTTÄ

Kerromme mielellämme lisää yhteistyö- ja lahjoitusmahdollisuuksista. Ota yhteyttä ja sovi tapaaminen kanssamme.

LAHJOITTAJASUHTEET, HELSINGIN YLIOPISTO

PL 53, 00014 HELSINGIN YLIOPISTO
LAHJOITTAJASUHTEET@HELSINKI.FI,
PUH. 029 41 21650

TA KONTAKT

Vi berättar gärna mera om vårt partnersamarbete och våra donationsmöjligheter. Ta kontakt så stämmer vi träff.

DONATORRELATIONER, HELSINGFORS UNIVERSITET

PB 53, 00014 HELSINGFORS UNIVERSITET
LAHJOITTAJASUHTEET@HELSINKI.FI,
TEL. 029 41 21650

TOIMITUS YHTEISKUNTASUHTEET, HELSINGIN YLIOPISTO **PÄÄTOIMITTAJA** TERHI KUUSISTO | **HAASTATTELU** RAISA MATTILA S. 6–7, 8–9, 10–11, 12–13, 18–19, ANNIINA SJÖBLOM JA TERHI KUUSISTO S. 14–15, CHRISTA MÄKINEN JA TERHI KUUSISTO S. 16–17, MICHAELA VON KÜGELGEN S. 20–21, OLGA KAIJALAINEN S. 22–23, HELSINGIN YLIOPISTO S. 24–25 | **VALOKUVAT** LINDA TAMMISTO S. 2–3, ARI AALTO S. 4–5, VEIKKO SOMERPURO S. 1, 2, 6–7, 10–11, 13, 14–15, 18–19, 20, TERHI KUUSISTO S. 8, 26, OLGA KAIJALAINEN S. 22–23 | **ULKOASU JA TAITTO** UNIGRAFIA **PAINO** PUNAMUSTA, HELSINKI 2024

HELSINKI.FI

HELSINKI.FI/LAHJOITA
HELSINKI.FI/VUOSIKIRJA

HELSINGIN YLIOPISTO